

деніе? Отговори́ха мѣ: Нѣ. Я той имѣ рече: Хвѣрлете мрѣжа-та от- десно на ладіа-та и ꙗко на- мѣрите. Тѣм хвѣрли́ха, и немо- жа́ха вече да ѡм привлѣкѣтъ отъ множество-то на рыба-та. Тогда́зѣ онзи учени́къ когото обы́чаше Ис- сусъ казѣва на Петра: Господь е. Я Симонъ Петръ, като чѣ че е Господь, прѣпаса въ́рхна-та си дре- ха, (защото бѣше голъ), и хвѣр- ли са въ море-то. Я дрѣгн-ти учени́цы додо́ха съ ладіа-та, (за- щото не бѣ́ха далѣкъ отъ землѣ-та, но колкото двѣстѣ лѣкти), и вла- ча́ха мрѣжа-та съ рыба-та. И ка- то излѣзо́ха на землѣ-та, глѣдатъ жарь разложена, и рыба тѣрена на неѣ, и хлѣбъ. Казѣва имъ Исусъ: Донесете отъ рыбы-ты конто ѹло- ви́хте сега. Възлѣ́зе Симонъ Пе- тръ, та извлѣ́че мрѣжа-та на зе- млѣ-та, пѣлана съ едры рыбы сто и петдѣсѣтъ и три; и толко́зь ка- то бѣ́ха, мрѣжа-та са не съдра. Казѣва имъ Исусъ: Бла́те овѣд- байте. И никой отъ учени́цы-ты не смѣ́аше да го попы́та: Ты кой си? поне́же зна́а́ха че е Господь. И двѣ тогда́зѣ Исусъ и зема хлѣ- бъ-тъ, и дава имъ, така и рыба- та. Това бѣ́ше вече третій пѣтъ, дѣ́то са ѡви́ Исусъ на учени́цы- ты си, отъ какъ възкрѣ́сна изъ мър- твы-ты.

Въскресно евангеліе М.
Отъ Іоанна за́чало 67.

а онова вѣ́рма, като въз- скрѣ́сна Исусъ отъ мър- твы-ты, ѡвисѣ на ѹче- ни́цы-ты си, и каза на

Симона Петра: Симонъ Іонинъ люби́шь ли ма́ по-вече отъ ты́а? Казѣва мѣ: Ёи, Господи, ты зна- е́шь че та́ обы́чаша. Казѣва мѣ: Паси агнѣцы-ты ми. Казѣва мѣ пакъ вторій пѣтъ: Симонъ Іонинъ, люби́шь ли ма́? Казѣва мѣ: Ёи, Господи, ты зна́е́шь че та́ обы- чаша. Казѣва мѣ: Паси овцы-ты ми. Казѣва мѣ третій пѣтъ: Си- монъ Іонинъ, обы́чашъ ли ма́? На- скѣрѣи са Петръ, за́щото мѣ рече третій пѣтъ: обы́чашъ ли ма́: И рече мѣ: Господи, ты си́чко зна́е́шь; ты зна́е́шь че та́ обы́чаша: Ка- зѣва мѣ Исусъ: Паси овцы-ты ми. Истина, истина ти казѣва́мъ, ко- гато бѣ́ше ты по-младъ, самъ си са́ опасѣ́ваше и ходѣ́ше кѣдѣ́то ѹѣ́ше; но като о́старѣ́ишь, ꙗко про- стрѣ́ишь рѣ́цѣ, и дрѣ́гъ ꙗко та́ опа- сѣ́ва и ꙗко та́ води кѣдѣ́то ты не ꙗ́е́шь. И това рече, като назна- чѣ́ваше съ какѣ́а смѣ́ръть нѣ́маше да просла́ви́ Бо́га. И това ѹ́омъ ре- ре, казѣва мѣ: Вѣ́рѣи подирѣ́ ми. Я Петръ като са́ обзѣ́рна, ви́жда че нѣ́де подирѣ́ имъ учени́къ-тъ ко- гато обы́чаше Исусъ, то́йзи който на ве́чера-та са́ наклони на грѣ- ды-ты мѣ, и рече: Господи, кой е който ꙗко та́ прѣ́даде? Не́го като ви́дѣ́ Петръ, казѣва Исусъ: Госпо- ди, а то́зи ѹ́о? Казѣва мѣ Исусъ: Я́ко ꙗ́ко да прѣ́вѣ́де то́й до́клѣ́ до́да, те́бе ѹ́о ти е? Ты кѣ́рѣи подирѣ́ ми. И тѣ́й са́ разнесе та́а двѣ́ма поме́ждѣ́ бѣ́ратѣ́-та, че то́йзи учени́къ нѣ́ма да ѹ́мрѣ́: а Исусъ мѣ не рече че нѣ́ма да ѹ́мрѣ́, но: Я́ко ꙗ́ко да о́стане то́й до́клѣ́ до- дѣ́, те́бе ѹ́о ти е? То́зи е ѹ́че-

НИКЪ-ТЪ

